

omvæltende Revolution. Den er simpelt hen en Klassekamp, selv om Kvinderne hver for sig tilhører mange forskellige sociale Lag. Og i en Klassekamp er det først og fremmest Retfærdighedsprincippet, som bør være den bærende og sejrende Idé.

Men alene dette: at Samfundets Styrelse ved at imødekomme Kvindernes Krav og give dem den politiske Valgret, ved at anerkende, at Kvinden er ligeberettiget med Manden, vil udbyde Retfærdighedsbegrebet hos hele Folket — det er jo i og for sig en moralsk Værdi for Samfundet og et nyt Skridt fremad i Kultur.

Ringsted, Oktober 08.

Clinny Dreyer.

Samarbejde med Mænd.

Ved at læse Hr. L. Chr. Poulsens lille Artikel i sidste Nr. af Kvindevalgret, slaar det straks Læseren, at han lider af samme Onde som saa mange andre, nemlig manglende Forstaaelse af Kvindens Ret til at fordr Ligestilling med Mændene i alle Forhold. Han siger, at han vil se bort fra »den troskyldige Tale om Retfærdighed« og blot spørge, »hvad vi saa vil, naar Kravene er opfyldte. Han forlanger, at en saa stor verdensomspændende Bevægelse som Kvindebevægelsen skal vise nye Veje til Menneskers Lykke — give nye moralske Værdier o. s. v.

Jeg tror, at naar Hr. Poulsen forlanger *saa meget*, da forlanger han for meget. Foreløbig er de bedste Foregangskvinder optagne af Kampen for Kvindens Ligestilling med Manden, og der er vist meget faa, der tænker, at Verden skal undergaa en stor Forvandling, naar vore Krav er opfyldte. Kvinderne, tror jeg, mener ikke om sig selv, at naar de først faar Magt, saa vil alt komme til at se anderledes ud; men de troer, det vil blive gavnligt, at Mændene lærer at regne lidt mere med dem som Borgere i det samme Fædreland.

Der siges, at Kvinderne har saa stor Indflydelse i Hjemmene, at det er dem, der sætter Præg paa Hjemmene — ja,

der er sagt mange smukke Ord derom — men er Hjemmene daarlige — ja, saa er det ogsaa vor Skyld, fortæller Mændene. Vi tror, at hvis Kvinderne bliver besjælede af lige saa stærk Fædrelandskærlighed som Hjemfølelse, og hvis de maa faa Lov at sætte deres Præg over Tonen i dette større Hjem, Fædrelandet, da vil virkelig Landet d. v. s. Folket højnes — rent moralsk — blive lykkeligere, og Begrebene om mangt og meget ændres.

Hr. Poulsen siger, at vort hidtidige Samarbejde ligner Mændenes i »en uhyggelig Grad«. Duer Mændenes Arbejde da slet ikke? Jeg synes, Hr. Poulsen er lidt haard mod sit eget Køn, og jeg synes ikke, han har Lov til at sige, at Kvinders Samfundsarbejde ligner *daarligt* Arbejde af Mændene. Selvfølgelig er der Kvinder, som griber fejl, viser Hensynsløshed o. lign. — Fejl som Mændene jo ofte har — men ligesom der er dygtige, fint tænkende Mænd, er der ogsaa Kvinder, som har samme Egenskaber. Hr. Poulsen kan da umulig undgaa at se det udmærkede Skolearbejde, som Kvinder har udøvet — eller Sygepleje — Asylarbejde — Børnehjemsarbejde o. s. v. Hvor meget Arbejde er der ikke gjort af Kvinder imod Drikkeriet og megen anden Daarlighed og Raahed! Jeg tror, man maa sige, at alle vaagne Kvinder hidtil har kæmpet og vil blive ved med at kæmpe mod disse Onder. Men vil Hr. Poulsen saa sige mig, om det nytter stort med vor Kamp mod disse Onder naar vi ikke kan faa Mændene til at lave vore Love saaledes, at de hjælper os. Tror De, at Kvinderne havde ventet med at lægge en ordentlig Skat paa Brændevinen, »den fattige Mands Snaps«, denne skadelige Nydelse, der har saa frygtelige Følger, som man alt for ofte er Vidne til?

At kæmpe mod de Samfundsunder, som Hr. Poulsen nævner, er ikke nye Veje at gaa for Kvinder. Det er ikke nyt, at vi maa arbejde mod Samfundsunder, som Mændene ikke radikalt rydder af Vejen. De kan jo; de har jo Magten i Landet!

Vi vil »søge de gamle udtraadte Veje, som Mændene længe har van-

dret«, siger Hr. Poulsen. Hvad vil det sige? Vil det sige, at Hr. Poulsen mener, vi vil efterabe Mændene og intet andet? Hvis De tror det, tror De fejl. Vi vil arbejde *sammen* med de Mænd, der kæmper for gode Ideer, vi vil ikke skille os ud og lave selvstændige Love; gjorde vi det, vilde det snart vise sig, at vi ikke var bedre end Mændene dertil; nej, *vi vil samarbejde med Mændene saavel i alt, hvad der angaar det store Samfund, som vi vil det i de smaa — Hjemmene*. Vi ved, at et Hjem, hvor der arbejdes i god Forstaaelse mellem Mand og Kvinde, hvor de raadfører sig med hinanden om alt, hvad der vedrører Hjemmets Anliggender, er et godt Hjem, hvorimod det altid bliver uheldige Forhold, hvor den ene agerer den Styrende og hensynsløst trumfer sin Vilje igennem.

Og derfor har vi mere Ret i vor Kamp for Ligestilling og Ligeberettigelse med Manden i de politiske og sociale Forhold, end Hr. Poulsen tror.

*Margrethe Vest,
Vrøding.*

Retfærdighed.

Forskellige Indsendere har søgt at tilfredsstille Hr. L. Chr. Poulsens Videbegærlighed. Der er vel ikke stort Haab om, at det vil lykkes, naar Hr. P. til Trods for sin »Trang til ændrede Begreber« og sine »beskedne Fordringer« lader til ganske at have overset, hvad Kvinderne hidtil ved frivilligt Arbejde har udrettet i Samfundets Tjeneste.

Maaske vilde det ikke være uberettiget at henvise til de rosende og taknemmelige Udtalelser, der foreligger fra ledende Mænd i de Lande, hvor Kvinderne allerede har faaet deres Borgerret.

Maa jeg imidlertid have Lov til at henlede Opmærksomheden paa et Par Punkter i Hr. Poulsens egen Artikel, der synes mig at indeholde et Svar, naar de ses i den rette Belysning.

Det er ikke ualmindeligt, at Valgkandidater ved Vælgermøderne fremsætter de mest udmærkede Principper, gløder af Begejstring for samfundsnyt-